

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău — România) — SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Cauza C-440/10) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual — Inadmisibilitate)

(2011/C 63/33)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Bacău

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC SEMTEX SRL

Pârâtă: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Curtea de Apel Bacău, Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Înmatricularea unor vehicule de ocazie înmatriculate anterior în alte state membre — Taxă de mediu aplicată automobilelor cu ocazia primei înmatriculări într-un stat membru — Compatibilitatea reglementării naționale cu articolul 110 TFUE — Discriminare în raport cu vehiculele de ocazie deja înmatriculate pe teritoriul statului membru menționat și care nu sunt supuse taxei respective cu ocazia unei vânzări ulterioare și a unei noi înmatriculări

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău prin decizia din 1 septembrie 2010 este în mod vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 328, 4.12.2010.

Ordonanța Curții din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău — România) — Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Cauza C-441/10) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual — Inadmisibilitate)

(2011/C 63/34)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Bacău

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ioan Anghel

Pârâte: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Curtea de Apel Bacău, Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Înmatricularea unor vehicule de ocazie înmatriculate anterior în alte state membre — Taxă de mediu aplicată automobilelor cu ocazia primei înmatriculări într-un stat membru — Compatibilitatea reglementării naționale cu articolul 110 TFUE — Discriminare în raport cu vehiculele de ocazie deja înmatriculate pe teritoriul statului membru menționat și care nu sunt supuse taxei respective cu ocazia unei vânzări ulterioare și a unei noi înmatriculări

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău prin decizia din 1 septembrie 2010 este în mod vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 328, 4.12.2010.

Cererea de interpretare a Hotărârii din 17 mai 1990, Barber (C-262/88), introdusă la 26 mai 2010 de Manuel Enrique Peinado Guitart

(Cauza C-262/88 INT)

(2011/C 63/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Manuel Enrique Peinado Guitart

Prin Ordonanța din 17 decembrie 2010, Curtea (Camera a șaptea) a declarat inadmisibilă cererea de interpretare.

Recurs introdus la 22 noiembrie 2010 de Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 9 septembrie 2010 în cauza T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS/Comisia Europeană

(Cauza C-549/10 P)

(2011/C 63/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS (reprezentanți: O. W. Brouwer, advocaat, A. J. Ryan, Solicitor)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- Anularea hotărârii Tribunalului, astfel cum se solicită în prezentul recurs;
- pronunțarea cu titlu definitiv și anularea deciziei sau, în orice caz, reducerea amenzii sau, în subsidiar, în cazul în care Curtea de Justiție nu se pronunță ea însăși, trimiterea cauzei Tribunalului pentru a se pronunța potrivit hotărârii Curții și
- dacă nu se amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor procedurii în fața Tribunalului și a Curții.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului din 9 septembrie 2010 pronunțată în cauza T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutssysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS/Comisia Europeană (denumită în continuare „hotărârea”) prin care se respinge acțiunea introdusă de recurente împotriva deciziei Comisiei Europene prin care comportamentul lor este declarat ca fiind de natură să blocheze piața aparatelor pentru recuperarea automată de ambalaje.

Recurente arată că Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să anuleze hotărârea, întrucât Tribunalul a săvârșit erori de drept și de procedură atunci când a apreciat comportamentul lor ca fiind de natură să blocheze piața aparatelor pentru recuperarea automată de ambalaje. În această privință, recurente au invocat următoarele motive:

- (i) o eroare de drept în controlul efectuat de Tribunal cu ocazia aprecierii concluziilor Comisiei Europene referitoare la intenția anticoncurențială de a bloca piața: limitându-se să interzică disimularea de documente de către Comisia Europeană, Tribunalul a refuzat în mod implicit să exercite un control complet al deciziei Comisiei Europene în temeiul articolului 82 din Tratatul CE (devenit articolul 102 TFUE) și nu a îndeplinit cerințele unui control marginal pentru a stabili că elementele de probă invocate de Comisie sunt precise, fiabile, coerente și că sunt de natură să susțină concluziile trase pe baza acestora;
- (ii) o eroare de drept și o nemotivare sau o motivare insuficientă privind partea din cererea totală pe care contractele trebuiau să o acopere pentru a fi abuzive: hotărârea se limitează la termeni vagi și puțin detaliați pentru a descrie partea din cerere exclusă, deși Tribunalul ar fi trebuit să solicite o demonstrație clară a faptului că eliminarea unei anumite părți a cererii era abuzivă și ar fi trebuit să furnizeze o motivare suficientă în această privință;
- (iii) o eroare de procedură și o eroare de drept în examinarea rabaturilor retroactive: Tribunalul a interpretat în mod eronat și, în consecință, nu a luat în considerare în mod corect argumentele recurentelor privind rabaturile

retroactive. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a solicitat Comisiei Europene să stabilească faptul că rabaturile retroactive practicate de recurente au condus la stabilirea unor prețuri sub nivelul costurilor;

- (iv) o eroare de drept și o nemotivare în determinarea faptului dacă acordurile care desemnează recurente drept furnizor preferat, principal sau furnizor primar pot fi calificate drept exclusive, întrucât nu a luat în considerare și nu a stabilit dacă contractele în litigiu cuprindeau incitări la aprovizionarea exclusiv de la recurente, după ce a respins argumentul acestora potrivit căruia ar fi trebuit luat în considerare în aprecierea sa aspectul dacă contractele erau acorduri de exclusivitate obligatorii în dreptul național și
- (v) o eroare de drept în legătură cu interpretarea și aplicarea principiului egalității de tratament în controlul amenzii: Tribunalul nu a aplicat corect principiul egalității de tratament întrucât nu a luat în considerare aspectul dacă nivelul general al amenzilor crescuse atunci când a decis că amenda aplicată recurentelor nu era discriminatorie.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-562/10)

(2011/C 63/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: F.W. Bulst și I. Rogalski, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea că Republica Federală Germania a încălcat obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 56 TFUE, prin faptul că:
 1. potrivit textului articolului 34 alineatul (1) punctul 1 din Cartea a XI-a a Codului german al securității sociale (Sozialgesetzbuch XI, denumită în continuare „SGB XI”), se acordă dreptul la alocație pentru dependență numai în cazul în care șederea temporară a persoanei dependente în alt stat membru este de maximum șase săptămâni;
 2. nu se prevede rambursarea, respectiv, potrivit articolului 34 alineatul (1) punctul 1 din SGB XI, se exclude rambursarea costurilor determinate de prestațiile de îngrijire de care a beneficiat persoana dependentă în cadrul unei șederi temporare în alt stat membru, furnizate de un prestator de servicii stabilit în alt stat membru, în cuantumul costurilor determinate de prestațiile de îngrijire în natură efectuate în Germania;